

عزیز الله ایما

به بهانه چاپ کتاب

"پژوهشی در گستره زبان و نقدی بر عوامل نابسامانی آن در افغانستان"

برگرفته از سایت کابل ناتھ

www.kabulnath.de

در روزگاری که زبان فارسی در بستر نخستینش با ستیزه دوست و دشمن روبه روست؛ در روزگاری که روشنفکر نمای سرزمین خاموشی و نگفتن را پسندیده تر از مسؤلانه گفتن می پندارد؛ در روزگاری که زبان های سرزمین آماج تهاجم برتری جویی قدرتمندان و حاکمان بوده و است؛ در روزگاری که همه میراث های پربهای سرزمین در چنبره سیطره قومی و زبانی، پامال بی مایه گی و نبود فهم و درک افتخار، عظمت و هویت است و در روزگاری که حتا شاعران و نویسندگان هم به عمق و ژرفای تیر و آژه هایی که با زور، قدرت و فتنه انگیزی های دشمنانه و جدایی افکنانه، پیکر زبان فارسی و زبان های دیگر سرزمین را دریده و می درد، پی نبرده اند و نمی برند؛ سخن گفتن از زبان و جستن نابه سامانی های آن، کاری ست شایسته و ارزشمند.

سالار عزیزپور در سرنامه تازه ترین کتاب چاپ شده اش از سوی بنیاد نشراتی شاهنامه به نام «پژوهشی در گستره زبان و نقدی بر عوامل نابه سامانی آن در افغانستان» مینویسد: «آماج نیشته هایی که درین دفتر آمده، گونه یی از پاسخی ست در برابر فرهنگ ستیزان و دشمنان فرهنگی و زبانی ما.» سالار عزیزپور پژوهشگرانه در برابر فرهنگ ستیزان می ایستد. فرهنگ ستیزانی که لبه شمشیر شان را برای دریدن و بریدن، گاه با دین و گاهی هم با بی دینی تیز می کنند؛ فرهنگ ستیزانی که دیروز نام های تاریخی و دیرینه سرزمین مان را برای ارضای عقده های فزونخواهانه و کوچک خویش به نام های حقیر و بی ریشه یی مبدل می کردند؛ امروز کوچه ها و پسکوچه های کابل و هرات و بلخ و تخار و غزنه و لغمان و ... رانیز تاریخ زدایی می کنند. «پژوهشی در گستره زبان و نقدی بر عوامل نابه سامانی آن در افغانستان» به انگیزه های سیاسی نامگذاری ها، مشکلات زبانی در غربت، پیامد های پژوهشی جدال بر سر آژه ها، عوامل نابه سامانی زبان و توانایی های دانشی، پژوهشی، تلفظی و جایگاه زبان فارسی دری می پردازد. درود و سپاس بر پژوهشگران و روشنفکرانی که با قلم و قدم در برابر نابه سامانی و استبداد می ایستند و بر راه رسیدن به وحدت ملی با بیان هنرمندانه و انشورانه حقیقت، روشنی می افکنند. چاپ کتاب «پژوهشی در گستره زبان و نقدی بر عوامل نابه سامانی آن در افغانستان» گامی ست در خور و بایسته درین راه.